

پیشگویی روح پرور
و تمام هادی و امید آفرین
در مستشاریها

دیوان عایشه درّانی

ویرایش، مقدمه و فهرست‌ها: دکتر عفت مستشاریا

مؤسسه انتشارات عرفان

تهران، ۱۴۲

۰۲۶۰-۰۰۳-۸۷۷۷۹۲

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

www.ketab.ir

سرشناسه: درانی، عایشہ بنت یعقوب علی خان. - ۱۲۳۵ ق.

عنوان و نام پدیدآور: دیوان عایشہ درانی / ویرایش، مقدمه و فهرستها عقّت مستشارنیا.

مشخصات نشر: تهران: مؤسسه انتشارات عرفان، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۳۶۶ ص.

شابک: ۳ - ۷۵ - ۶۵۸۰ - ۶۰۰ - ۹۷۸

وضعيت فهرست نويسی: فيضا

يادداشت: چاپ قبلی: محمدابراهیم شریعتی افغانستانی (عرفان)، ۱۳۸۶

موضوع: شعر فارسی - - افغانستان - - قرن ۱۱ ق.

موضوع: شعر فارسی - - شاعران افغانستانی.

شناسه افزوده: مستشارنیا، عقّت، ۱۳۱۶ - - ، ویراستار، مقدمه نویس.

رده بندی کنگره: ۹ ۱۳۹۴ / ۵ / ۶۲۴۸ PIR

رده بندی دیوبی: ۴ / ۱ / ۸

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۳۶۹۲۸۴۵

دیوان عایشه دران

مؤسسه انتشارات عرفان

دیوان عایشه دران
ویرایش، مقدمه، فهرست‌ها: دکتر عفت مختار

حروف چینی: مؤسسه انتشارات عرفان | طرح جلد: باسم الرسام
صفحه‌آرایی: محمد کاظم کاظمی
نوبت و تاریخ چاپ: چهارم (سوم ناشر)، ۱۴۰۲
لیتوگرافی: نقره آبی | چاپ: فرشیوه | صحافی: نوری
شمارگان: ۱۰۰... | نسخه | قیمت: ۲۲۰... تومان
چاپ همزمان در ایران و افغانستان
حق چاپ در افغانستان و ایران برای ناشر محفوظ است

تهران، بولوار شهرزاد، خیابان کماسانی، بن بست بانکی، پلاک ۲، واحد ۴
مؤسسه انتشارات عرفان، تلفن: ۹۸-۹۱۲۳۱۳۱۴۵۵
کابل، چوک دهبوری، چهارراهی شهید، کتاب‌فروشی موسسه انتشارات عرفان.
تلفن: ۹۳-۷۹۹۳۴۹۷۲۷

تلگرام: ketaberfan@yahoo.com | ایمیل: ketaberfan@

ISBN: 978 - 600 - 6580 - 75 - 3 شابک: ۳ - ۷۵ - ۶۵۸۰ - ۶۰۰ - ۹۷۸

این کتاب با حمایت معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به چاپ رسیده است

فهرست

۲۱	مقدمهٔ مصحح
۶۱	متن دیوان
۶۳	قصاید
۶۳	سپاس و حمد گویم
۶۳	ای برتر از ثنا و صفت کرد گارا
۶۴	الها از کسی پروا نداری
۶۴	ای وجود ذات پاکت گوهر بعر عطا
۶۹	الها استراحت خواهم از تو
۶۹	صلٰ علی محمد فخر زمین و آسمان
۶۹	ای شیوهٔ شیرین تو را جان شده محتاج
۷۰	صبحدم در بوستان نعمت نبی را سر کنم
۷۰	بحق عارض گلگونهٔ رسول الله
۷۱	به نام آن که فرستادهٔ وحی فرقانست
۷۳	حدُّ بِلْظِفِیک حضرت خیر النسا فریادرس
۷۵	یا شاه تجف شیر خدا حیدر کیار
۷۵	یا علی علم غیب من دانی
۷۶	در دریای معانی یا علی موسی رضا
۷۷	تاج پیران، میر میران، غوث الاعظم دستگیر
۷۷	یا احمد جام زندهٔ فیلی
۷۸	پیر کامل اختر برج یقین
۷۹	غزلیات
۷۹	ساقی! حدیث روح فرام رو، بیا
۸۰	ساقی بیار باده و پر کن به جام ما

مقدمهٔ مصحح

عايشه دزاني در سدهٔ يازده قمری، در خانواده‌ای که منتب به سلسلهٔ حاکم، دزاني سدوزايي بود، بده به جهان گشود. پدرش یعقوب علی خان بارگزايي دزاني، فردی لشکري و تپچي باش بود.

موقعیت خانوادگی عايشه موجب شد که از آموزش و تعلیم بهره‌مند شود. در کودکی خواندن و نوشتن را فراگرفت و چنانکه معمول روزگار بود، پس از آموزش‌های اولیه، قرائت کلام الله مجید و پس از آن برای رشد قریحه و مهارته در خواندن و نوشتن، احتمالاً بوستان و گلستان و قطعاً ديوان لسان الغيب خواجه شمس الدین محمد حافظ شيرازی را خوانده است. شاید به علت محدودیت‌هایی که در آموزش برای زنان وجود داشته است، به خواندن آثار ادبی پرداخته و یکسره روی به شعر و ادب آورده است. انس او با خواجه شيراز و تأثیری را که از او برداشته است، در ديوانش، به ویژه غزلیات او، آشکارا می‌توان دید.

زندگانی او را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد:

۱- دوران کودک و جوانی که به کسب دانش و آموختن و احتمالاً مشق‌های اولیه در شعر و شاعری سپری شده است و اطلاع روشی از نحوه آموزش، استادان و آموخته‌های او در دست نیست.

۲- دوران میان‌سالی و ازدواج و به دنیا آوردن فرزندان و اهتمام و مراقبت از آنان. درباره این دوره از اشاراتی که در ديوان او موجود است، می‌توان آگاهی‌هایی به دست آورد. نام همسر او را نمی‌دانیم. دارای شش فرزند (یک پسر و پنج دختر) بوده است. پسرش که

بر راه و نشان پدران رفته بود نیز منصب توپچی باشی داشت. احتمال دارد این منصب

- چنانکه رسم آن روزگاران بوده است - پس از درگذشت پدرش به او عطا شده باشد.

۳ - به نظر می‌رسد اشارات عایشه به دوره‌های سرخوشی و آسودگی - که او از آنها به حسرت و گاه با ندامت یاد می‌کند - مربوط به دورهٔ جوانی و میان‌سالی او باشد. باری در جنگ‌هایی که میان فرزندان تیمورشاه و تصرف قلمرو یکدیگر روی می‌دهد، فیض طلب، فرزند او که جوانی زیبا، بخشنه و مهذب و دلاور بود، در جنگ کشمیر - که به قصد بیرون آوردن آن ناحیه از دست عطامحمدخان بامیزبی در سال ۱۲۲۷ ق رخ داد - در سن بیست و پنج سالگی کشته می‌شود و روزگار خوشی و شادمانی و نازش مادر پایان می‌یابد.

<p>شیوهٔ نیکوی او بودی حسن اندر حسن رشتهٔ زنجیر عشق آن بت رشک قر پیر و برنا افکند اندر گلو چون برهمن از فراق وصل آن محبوی جانی روز و شب مادرش را دیده دوچار است به راه انتظار فیض طلب جان، جان شیرین راه ملطان کرد شمار</p>	<p>شیوهٔ نیکوی او بودی لوح روزگار پیر و برنا افکند اندر گلو چون برهمن از فراق وصل آن محبوی جانی روز و شب مادرش را دیده دوچار است به راه انتظار فیض طلب جان، جان شیرین راه ملطان کرد شمار</p>
---	--

(۲۶۳)

دورهٔ سوم زندگانی او را باید این دورهٔ طلاق سوز داغداری و نوحه سرایی بی‌پایان او در سوگ فیض طلب جوانمرگ دانست. یاد ایام بودن و نوحه‌جوانی و شیرین زبانی و شاعری پسر و رسانی قد و زیبایی صورت و حسن و ادب و نزاکت او و امیدهایی که مادر پس از فقدان همسر به این فرزند بسته بود، چیزهایی است که تا آخرین روزهای زندگی بر زبان و جان مادر جاری است.

وزیری بد او را چه گویم دگر

روان شد به جمعی ز شیران نر

که ثانی و رانیست در بحر و بر

ذو الفهم و ادراک و صاحب هنر

چو شمس جمالش نتابد قر

ضیای جبینش طلوع سحر

به سیرت ملایک، به صورت بشر

شهادت پذیرفت آن نامور

به تیغ قضا سینه را کرد سپر

عزیزا در ایام محمودشاه

فتح نام غود عزم کشمیر چون

یکی توپچی باشی آن شاه بود

هزیر و شجاع فیض طلب نام او

نروید به بستان چو سرو قدش

هلال مه نو دو ابروی او

نگنجد به تقریر، اوصاف او

چو شد عرصه رزم آراسته

سپاه اجل حمله آورد بر او